

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/154/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212658
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212658.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/146/2012-40 zo dňa 03. 12. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP zamietá.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti v sume 66 € podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch) do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ odvolanie, kde žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zrušil. Uviedol, že odvolaním napadnuté uznesenie vníma ako neopodstatnené, pretože nepodal námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poplatok (ďalej v texte len OSP) a spoplatňovanie fiktívneho návrhu je podľa jeho názoru bezpredmetné. Uviedol, že jeho podanie, ktoré okresný súd posúdil ako námietku zaujatosti a podrobil ju spoplatneniu, neobsahuje obligatórne náležitosti predpísané pre námietku zaujatosti ustanovením § 15a ods. 3 OSP. V úvode svojej žaloby uviedol len skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci, k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí. Okresný súd mal preto podľa navrhovateľa postupovať zákonným spôsobom podľa ust. § 12 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 12 ods. 3 OSP a požiadať príslušný krajský súd, aby prikázal vec na prejednanie inému súdu toho istého stupňa. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že z judikatúry Ústavného súdu SR možno vyvodit', že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti a to z objektívneho pohľadu (II. ÚS 331/09). V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že mu nie je možné uložiť povinnosť platiť súdne poplatky, pretože podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch je súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatkov oslobodené, a to sa podľa navrhovateľa týka poplatku za podané návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie či návrhy na vylúčenie sudcov. Okrem odvolacích námietok navrhovateľ zahrnul do odvolania aj návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP, za účelom predloženia návrhu Ústavnému súdu SR na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov s Ústavou

SR, na základe toho, že „ide o procesnú obranu proti sudcovi, voči ktorému má účastník konania pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k veci, ktorá sa nemá spoplatňovať rovnako ako námietka proti exekúcii, pretože námietka zaujatosti je jediným prostriedkom, ktorým sa účastník konania môže domôcť preskúmania prípadného dôvodu pre vylúčenie sudcu. Poplatok za námietku zaujatosti má povahu fakticky poplatku za vyjadrenie sa k otázke neustrannosti sudcu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na neustranný súd podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že nepodal námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 OSP, ale iba v úvode žaloby uviedol, že „inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú teda vo veci zaujatí“ (čo podľa tvrdenia navrhovateľa v odvolaní znamená, že žiadal okresný súd, aby predložil vec nadriadenému súdu podľa § 12 ods. 3 OSP) a zároveň poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR (konkrétne na II. ÚS 331/09), z ktorej možno podľa samotného navrhovateľa vyvodiť, že tvrdenie účastníka konania, podľa ktorého v jeho veci nekoná zákonný sudca, treba považovať za námietku zaujatosti, a to z objektívneho pohľadu, odvolací súd uvádza, že argumentácia navrhovateľa v odvolaní je zavádzajúca a účelová. Navrhovateľ si v rámci takto postavenej argumentácie sám protirečí, keďže aj z pohľadu ústavného súdu je zrejmé, že tvrdenie navrhovateľa v úvode podanej žaloby treba považovať za vznesenú námietku zaujatosti, s ktorou sa viaže povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch. Okresný súd nemal dôvod predložiť vec na rozhodnutie nadriadenému súdu podľa § 12 ods. 3 OSP, tak ako to tvrdí navrhovateľ v odvolaní, pretože predpokladom postupu podľa § 12 OSP je, že sudcovia vecne a miestne príslušného súdu sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. O vylúčení sudcov z prejednávania a rozhodovania veci rozhoduje nadriadený súd podľa § 16 ods. 1 OSP na základe námietky zaujatosti vznesenej účastníkom konania alebo na základe oznámenia sudcu o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený. V danom prípade vzniesol námietku zaujatosti účastník konania - navrhovateľ, preto je podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch povinný zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, (aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k) Zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. 09. 2012 od poplatku oslobodené) a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 124/2011-13 zo dňa 30. 03. 2011, kde Ústavný súd SR uviedol: „Od povinnosti zaplatiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky číslo 17a Sadzobníka súdnych poplatkov možno oslobodiť účastníka iba postupom podľa § 138 OSP. Vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 Zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu.“

Odvolací súd si vyššie uvedený právny názor Ústavného súdu SR osvojil a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Vo vzťahu k návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd uvádza, že z citovaného ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) OSP vyplýva, že dôvodom na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP je skutočnosť, že všeobecne záväzný právny predpis nie je v súlade s ústavou, zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tomto prípade postúpi súd návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Odvolací súd sa však s argumentáciou navrhovateľa, že zavedenie poplatku za námietku zaujatosti mu bráni vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu, nestotožňuje. Položka 17a bola do sadzobníka súdnych poplatkov zavedená zákonom č. 621/2005 Z. z., pretože dochádzalo k zneužívaniu inštitútu námietky zaujatosti a tak k zbytočnému predlžovaniu konania. Otázkou vzťahu medzi právom na prístup k súdu a povinnosťou zaplatiť súdny poplatok sa už zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v rozsudku zo dňa 19. 06. 2001 vo veci Kreuz proti Poľsku uviedol, že požiadavku zaplatiť súdny poplatok v súdnom konaní nemožno považovať za obmedzenie práva účastníka na prístup k súdu, ktoré je nezlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd návrh

navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP za dôvodný, preto ho ako nedôvodný zamietol.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.